

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. Варна, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, XII СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **Нейко С. Димитров**

при участието на секретаря **Галина Сл. С.а**
като разгледа докладваното от **Нейко С. Димитров** Гражданско дело № 20213100100808 по описа за 2021 година

Предявен е иск от **Н. Ц. Н.** срещу **Х. П. Х.** за заплащане сумата 64 112.04 лв., представляваща половината от възнаграждението, платено от "Дойче Банк Нидерланд Н. В." – Амстердам за действията им за предаването на два кораба, задържани в пристанищата на гр. Варна и гр. Бургас, по сметка на ответника, дължимо на ищеца, съгласно договор от 08.09.2014 г., за периода след 01.01.2015 г., ведно със законната лихва върху нея от датата на предявяване на исковата молба – 19.12.2019 г. до окончателното изплащане на сумата, с присъждане на разноски.

Ответникът оспорва иска. Предявява възражение за нищожност, основано на твърдение, че ищецът е действал като посредник за сключване на договор за адвокатска услуга, по чл. 41 ЗАдв, евентуално, че ищецът го въвел в заблуждение, че е юрист и че ще осигури съдействие от дъщеря си, която живее в Нидерландия, за извършване дължимите действия, евентуално, че след м. януари 2015 г. не са извършвани действия, евентуално за погасяване на вземанията по давност.

Ищецът оспорва възраженията. Сочи, че до м. май 2015 г. е адресат на съобщенията, изпращани от банката, придобил е юридическа правоспособност през 1992 г., че именно ищецът е съобщил на ответника за съдебни спогодби по дела във ВРС, чрез които се увреждала банката кредитор и е участвал в срещи за разрешаването на спора.

По същество страните поддържат становищата и представят бележки.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства, прие за установено следното:

Искът и отговорът са допустими и надлежно предявени.

Действителната правна квалификация е по чл. 361 ЗЗД.

От представения от ищеца заверен препис (л. 8 от делото на РС) се установява, че е сключен договор от 08.09.2014 г., чрез който страните са се споразумели съвместно да извършат фактическите и правни действия за влизане във владение на "Дойче Банк Нидерланд Н. В." на м/к "Скаген" и "Санта Роса" и за уреждане на правоотношенията на банката с "Ахилеос" и "Сий Партнер Шипинг". Срокът на действие на договора е до приключване на всички съдебни и административни производства за влизане във владение (т. II, 1). Ищецът е поел задължение да осигури документите на ипотечарния длъжник и да установи необходимите контакти с моряшките организации относно фактическите отношения на екипажа с корабособственика, да договори възнаграждението на страните (т. III, А.1). Страните са уговорили ищецът да получи 50 % от изплатеното от банката възнаграждение (т. III, 2), както и за плащанията да се използва банковата сметка на ответника (т. V, 1).

Съдът приема, че между страните е сключен договор за дружество за изпълнение поръчката на банката.

Възнаграждението на ответника не е уговорено за посредничеството, а за фактическите действия.

Съдът приема, че забраната е за адвоката за привличане т.е. постоянно клиенти чрез използването на посредници. Дори да се приеме, че ищецът е бил посредник, то е било еднократно. Забраната е за защита на конкуренцията, а не за опазване независимостта на адвоката. Договор, чрез който икономическата сфера на едната страна, вкл. ако е адвокат, бъде поставена в зависимост, би бил нищожен, поради нарушение на принципа за автономията на лицата т.е. чл. 41 ЗАдв не обхваща тази хипотеза.

В практиката се приема, че забраната не е установена в защита на права и ценности, общи за всички правни субекти (определение № 156 от 28.11.2014 г. на ВКС по т. д. № 400/2014 г., II т. о., ТК). Не е налице противоречие със ЗАдв.

За да е налице противоречие с добрите нрави е необходимо престациите по двустранен договор да са значително неравностойни и договорът да е бил сключен чрез възползване на едната страна от временно зависимо положение на другата (Таджер, В. Гражданско право на НРБ. Обща част. Дял II. С.: Софи-Р, 2001, с. 495; решение № 128 от 17.01.2019 г. на ВКС по гр. д. № 3170/2017 г., I г. о., ГК). Договорът за дружество не е двустранен и ответникът не е бил дори във временно зависимо положение.

Ищецът е юрист. Дъщеря му е съдействала. Ответникът не е измамен.

Договорът е действителен.

От представения от ответника заверен препис (л. 133 от делото на РС) е видно, че на 12.09.2014 г. е издадено пълномощно от "Дойче Банк Нидерланд Н. В." за ответника да извършва действия в производства, в които банката е страна, а другата страна са: собственици или агенти или оператори и настоящ или бивш екипаж на двата кораба и посочени трети лица, вкл. "Ахилеос шип мениджмънт" ЕООД.

От представените от ответника заверени преписи е видно: оттеглянето на всички пълномощни, дадени по-рано на други и упълномощаване от

"Аспен Меритайм Инвестмънт Инк" на ответника да извършва действия в производства за задържане на двата кораба от 07.01.2015 г. (л. 105 от делото на РС), вкл. висящи производства по дела, посочени по номера по описите на ОС Бургас и ОС Варна (л. 106 от делото на РС); оттегляне на всички пълномощни, дадени по-рано на други, признаване на решения и упълномощаване от "Скаген Шипинг Лимитид" на ответника да извършва действия в производства за задържане на кораба "Скаген" от 06.01.2015 г. (л. 113 от делото на РС) , вкл. по висящи дела (л. 116 от делото на РС) и за същото от "Берген Шипинг Лимитид" за кораба "Санта Роса" от 06.01.2015 г. (л. 123 от делото на РС).

От заключението на вещото лице (л. 233 от делото на РС) и от преписите (л. 19 и сл.), представени от ответника, е видно, че са издадени международни фактури и отчети, по които са получени суми, както следва:
лист втори от решение от 17.01.2022 г. по гр. д.№808/21 г. на ВОС, XII-ти състав

№ 150 218 за м. януари 2015 г. – 9155 евро (л. 57);

№ 150 406 за м. февруари 2015 г. – 8420 евро (л. 51);

№ 150 514 за м. март 2015 г. – 8580 евро, вкл. разноски (л. 45);

№ 150 527 за м. април 2015 г. – 8500 евро, вкл. разноски (л. 39), всички от Адвокатска кантора Раев и

№ 150 624 за м. май 2015 г. – 9325 евро, вкл. разноски, от третото лице "Азира" ООД (л. 33);

№ 150 709 за м. юни 2015 г. – 10 850 евро, вкл. разноски, от с. ТД (л. 27);

№ 150 813 за м. юли 2015 г. – 13 855 евро, вкл. разноски, от с. ТД (л. 21);

№ 150 924 без отчет – 1875 евро от с. ТД (л. 19).

От справките по молбите, подавани през съответните месеци по делата, включени в отчетите и в справки на л. 195-203 и 219 от делото на РС, е видно, че до 13.01.2015 г. извършените действия са изцяло в предмета на договора между страните по настоящото дело.

След тази дата дейността се променя. Дотогава в повечето случаи банката е трето лице, което подава молби за главно встъпване или за отмяна на обезпечения, допуснати по искове от трети лица например срещу "Берген Шипинг Лимитед" и "Скаген Шипинг Лимитид", а след упълномощаването от тези дружества адв. Раев вече е пълномощник на ответника. Поради това дори работата по делата, образувани през 2014 г. и по молби на банката вече не би могло да се приеме за включена в предмета на договора между страните по настоящото дело. Отчетените срещи между ищеца и ответника по настоящото дело на 20 и 26.01.2015 г. (л. 59) обаче, са включени в предмета на договора от 08.09.2014 г.

Дейността продължава да бъде насочена към защита на фактическия интерес на банката, но това става в ситуация, съществено различна от тази през септември 2014 г. Това е видно и от обстоятелството, че през февруари

2015 г. действията, извършени от ответника, макар и вече като пълномощник на "Берген Шипинг Лимитед" и "Скаген Шипинг Лимитид", са платени от банката. Едва по отчета към фактурата от март (л. 48) са разделени възнагражденията, дължими от банката и от "Берген Шипинг Лимитед" и "Скаген Шипинг Лимитид". Това разделение има значение за счетоводното отчитане на плащанията, но не променя извода, че действията след 13.01.2015 г., с изключение на посочените срещи, не попадат в договора между страните от 08.09.2014 г. Съвместната дейност за разрешаване на спор е изчерпана. Дължимата на ищеца част от възнаграждението за м. януари е платена (л. 27-30 от делото на РС).

Значение на влизането на банката във владение:

В договора страните са посочили целта на съвместната дейност: влизане на банката във владение на корабите и изрично са вписали, че с постигането на целта договорът се прекратява.

От показанията (л. 258-259) на разпитаните свидетели А.П. и Д.С. се установява, че новият корабособственик е успял да качи нов екипаж на кораба в средата на м. февруари 2015 г.

По отчетите на дейността в първата половина на м. февруари няма действия, за които може да се приеме, че са насочени към предаването на владението и за които нямат значение новите пълномощни, дадени на ответника. Поради това и предаването на владението има значение само като постигане и на другата цел на общата дейност.

Значение на обстоятелството, че от м. май 2015 г. до приключването им плащанията са извършени по сметка на третото лице "Азира" ООД:

Плащанията по сметката на дружеството, в което ответникът има дял, но не го управлява, не могат да се приравнят на плащания по сметка на ответника.

По сметката на ответника не са постъпвали плащания за дейността след м. май 2015 г., поради което и на това основание не би могло да се приеме, че са възникнали задължения за плащане към ищеца.

От представения от ответника заверен препис (л. 117) е видно, че на 07.07.2015 г. е сключено споразумение между "Берген Шипинг Лимитид", "Скаген Шипинг Лимитид", "Сий Партнер Шипинг" ЕООД, "Навиборн" ООД, Д.С. и "Дойче Банк Нидерланд Н.В", според което банката оттегля всички претенции т.е. спорът със "Сий Партнер Шипинг" ЕООД е разрешен.

Споразумението е подписано от ответника, но не като пълномощник на банката, а като пълномощник на "Берген Шипинг Лимитид" т.е. подготвителните действия и самото споразумение не попадат в предмета на процесния договор.

Искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Само за пълнота, по възражението за погасяване по давност:

Задълженията на ответника към ищеца имат единен правопораждащ факт – договорът от 08.09.2014 г., но не е уговорен падеж през предварително определени интервали от време. Плащанията не са периодични (Тълкувателно

решение № 3 от 18.05.2012 г. на ВКС по т. д. № 3/2011 г., ОСГК).

По разноските:

Ответникът има право на разноските в размер 409 лв. по списък (л. 303).

Минималните възнаграждения, които ответникът, вписан адвокат е могъл да получи за действията по делото, не са разноски. Ищецът не дължи друго.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от Н. Ц. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, ул. "*****" № * ап. * срещу Х. П. Х. ЕГН ***** от гр. Варна, ул. "*****" № * вх. * ет. * ап. * за заплащане сумата 64 112.04 лв. (шестдесет и четири хиляди и сто и дванадесет лева и 04 ст.), представляваща половината от възнаграждението, платено от "Дойче Банк Нидерланд Н. В." – Амстердам за действията за предаването на два кораба, задържани в пристанищата на гр. Варна и гр. Бургас, по сметка на ответника, дължимо на ищеца, съгласно договор от 08.09.2014 г., за периода след 01.01.2015 г., на основание чл. 361 ЗЗД, ведно със законната лихва върху нея от датата на предявяване на исковата молба – 19.12.2019 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Н. Ц. Н. да заплати на Х. П. Х. с. ЕГН, с. а. сумата 409 (четиристотин и девет) лв., представляваща разноски по делото по списък, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването на преписи от решението на страните пред ВАпС.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____